

15 september 2024
Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom

pixabay.com/nl/photos/vrede-graffiti-street-art-kunst-529380

Samen voor vrede - Nu

Vredesweek 2024

*Hoe kunnen we,
geleid door zachtmoedigheid en solidariteit,
een pad naar vrede banen?*

Voorganger: Diana Vernooij
Lector: Aafje Sluis
Piano: Irina Ursu-Antonova

Openingsgebed

Roepende, wenkende God,
Jij bent het
die ons hier verzameld hebt.
Jij bent het
die in ons midden aan het woord
wilt komen.
Stem ons dan af op jou,
hier, in dit uur.
Amen.

Lied: Ik wens jou vrede

Bas v.d. Bent / Traditioneel

Ik wens jou vrede gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier.
Gegroet ben jij, gegroet ben jij,
ik wens jou vrede gegroet ben jij,
gegroet ben jij, gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier!

Welkom en inleiding

Welkom lieve mensen, fijn dat jullie er zijn vandaag, aan het begin van de Vredesweek van 2024 in deze liefdevolle kerk samengekomen, de 2e zondag na de zomer. Een vredesweek onder het motto Samen voor Vrede, nu! – en dat juist in een wereld vol oorlog en dreiging van oorlog. Oekraïne, Palestijnse gebieden, Israël die in Iran een aanval deed en nu wraak kan verwachten, Poetin die het westen dreigt met een oorlog, het gaat maar door – de vernietiging en de dreiging en het lijden.

Ook dichtbij is er van alles gaande. Minister Faber kondigt aan de Bed, Bad en Brood regeling in de grote steden voor uitgeprocedeerden te stoppen per 1 januari. Er hangt een wettelijke sanctie in de lucht voor het helpen van mensen zonder papieren. Ook kondigt ze een asielcrisis aan, een noodwet.

Er is geen directe aanleiding. Nog geen 13% van de immigranten in Nederland per jaar betreft asielzoekers en nareizende familieleden, de rest is studenten, expats en terugkerende Nederlanders. Het aantal asielzoekers per inwoner in Nederland ligt op het gemiddelde van Europa. Dus wat is er gaande?

Samen voor Vrede, nu!

Je wordt er moedeloos van, toch?

Hoezo vrede nú – er had al veel eerder vrede moeten zijn.

Hoezo Sámen voor vrede – wat kunnen we dan samen bereiken als we zo verdeeld zijn?

Voor het resultaat “Vrede nú” gaan is een hopeloos doel. Dat weten we allemaal.

Kunnen we accepteren dat vrede noodzakelijk is, terwijl we weten dat we geen succes zullen boeken?

Kunnen we doorgaan met streven naar vrede, zonder hoop op een einde aan oorlog? Hoe kunnen we, geleid door zachtmoedigheid en solidariteit, dat pad naar vrede banen?

Vandaag staan we erbij stil, en helaas, we gaan geen oplossing vinden.
Niet wát moeten we doen maar hóe zullen we het doen – daar ligt onze opdracht.

Aafje en ik wensen ons allen een inspirerende viering.

Gebed om aandacht

Geest van God,
verzacht onze kritische ogen,
opdat wij zien in warmte en mededogen.
Open onze verstopte oren,
opdat wij de taal leren verstaan die ons onbekend is.
Leer ons verstand om wijs te zijn,
wij bidden jou om zachtmoedigheid en inzicht.

Lied: De woorden die wij spraken tot elkaar *H. Oosterhuis / T. Löwenthal*

De woorden die wij spraken tot elkaar,
haastige harde lieve onverstane,
de nacht die wij verzwegen voor elkaar,
de bange dromen, de doorluchte wanen,
de dagen die wij gingen met elkaar
in donker woud door schaduwlichte lanen.

De mensen die wij werden één voor één,
spelende handen helderziende ogen,
lichamen stromend water steen en been
vurige zielen vonken mededogen,
die ene die wij zijn en anders geen,
die anderen die wij nog worden mogen.

Dit niets dat overleeft ternauwernood,
dit alles dat ik ben in vrees en beven,
dit enig hier nu tegen doem en dood,
dit korte, lichte, lange eigen leven
dat wij ontvangen als genadebrood,
dat ons gegeven is en blijft gegeven.

Eerste lezing Psalm 116, 1-9

De Onnoembare heb ik lief,
Z hij hoort mijn stem, mijn smeken,
Z hij luistert naar mij,
ik roep de Krachtige en Tedere aan, mijn leven lang.
Banden van de dood omknelden mij,
angsten van het dodenrijk grepen mij aan,
ik voelde angst en pijn.
Toen riep ik de naam van de Zachtmoedige:
‘Waarachtige, red toch mijn leven!’

De Liefdevolle is genadig en rechtvaardig,
onze God is een God van ontferming,
de Wijze beschermt de eenvoudigen,
machteloos was ik en Zhij heeft mij bevrijd.
Kom weer tot rust, mijn ziel,
de Eeuwige is je te hulp gekomen.

Ja, u hebt mijn leven ontrukkt aan de dood,
mijn ogen gedroogd van tranen,
mijn voeten voor struikelen behoed.
Ik mag wandelen in het land van de levenden
onder het oog van mijn Dierbare.
Ik bleef vertrouwen, ook al zei ik:
'Ik ben diep ongelukkig.'

Tweede lezing Handelingen 13: 14, 38-52

Paulus en Barnabas trokken van Perge verder naar Antiochië in Pisidië. Daar aangekomen gingen ze op sabbat naar de synagoge en namen er plaats. ...

Paulus zei: "U moet dus weten, broeders en zusters, dat het dankzij Jezus is dat aan u de vergeving van de zonden verkondigd wordt; iedereen die op grond van de wet van Mozes geen vrijspraak kon krijgen, wordt door hem geheel vrijgesproken, mits hij gelooft."

De volgende sabbat kwam bijna de hele stad bijeen om naar Paulus en Barnabas te luisteren. Bij het zien van de mensenmenigte werden de Joodse leiders jaloers en begonnen ze de woorden van Paulus op godslasterlijke wijze verdacht te maken.

Maar Paulus en Barnabas zeiden onomwonden: "De boodschap van God moest het eerst onder u worden bekendgemaakt, maar aangezien u die afwijst en uzelf het eeuwige leven niet waardig acht, zullen we ons tot de heidenen wenden. Want de Eeuwige heeft ons het volgende opgedragen: 'Ik heb je bestemd tot een licht voor alle volken om redding te brengen, tot aan de uiteinden van de aarde.'"

Toen de heidenen dit hoorden, verheugden ze zich en spraken ze vol lof over deze Woorden van Bevrijding, en allen die voor het eeuwige leven bestemd waren aanvaardden het geloof. De Woorden van Bevrijding verspreidden zich over de hele streek.

De Joden hitsten echter de vrome vrouwen uit de hogere kringen op, evenals de vooraanstaande burgers van de stad, en wisten hen zover te krijgen dat ze zich tegen Paulus en Barnabas keerden, zodat die uit het gebied werden verdreven. Maar zij schudden het stof van hun voeten omdat ze niets meer met hen te maken wilden hebben en vertrokken naar Ikonium. De achterblijvende leerlingen waren vervuld van vreugde en van de heilige Geest.

Lied: Uittochtlied

H. Oosterhuis / A. Oomen

Alsof de richting ons werd ingeschapen
gaan wij de onbegonnen lange weg.
Een harde dienst is van ons afgenomen.
Vrijheid van spreken is ons aangezegd.

Sprekend alleen zullen wij op Hem lijken,

die sprak: 'Het worde licht, Ik zal er zijn'.
Nog eeuwen en wij zullen woorden vinden,
nieuwe, zonsopgang boven de woestijn.

Er zal een land zijn, uit de zee gespaard.
Er zullen mensen zijn, uit ons geboren.
De grond zal nog de grond zijn, het gezaaide
zal sterven en ontbloeien. Het wordt zomer.

En het wordt winter. En de afgrond daalt
over de aarde, diepe zee van eeuwen
waarin wij weg zijn. En weer zullen slaven,
uit ons geboren, om bevrijding schreeuwen.

En weer zullen slaven, uit ons geboren,
om bevrijding schreeuwen.

Overweging

Afgelopen zondag ging ik na de Duif naar het Vondelpark. Voor het eerst was daar een bijeenkomst uitgeroepen van <vet>Stille Rebelle</>, door een Amsterdamse zengroep in navolging van Breda, Arnhem en Nijmegen. Iedere 2e zondag van de maand gaan we een half uur in stilte mediteren in het park, met spanborden en teksten om uit te leggen wat we aan het doen zijn: Stil zitten voor vrede. Het initiatief is ontstaan bij de Zen Peacemakers, waar ik al jaren actief lid van ben.

Stille Rebelle – mediteren voor vrede. Samen voor vrede, ... nu!

Dat mediteren zet geen zoden aan de dijk, nee. Wat betekent het dan?

Gemeente van Antiochië

Laten we eerst de sprong terug maken naar de eerste christengemeente van Antiochië. De geschiedenis vertelt dat Barnabas al eerder in Antiochië was (het huidige Antakya in Turkije) dan Paulus. Hij woonde er had er waarschijnlijk voor gezorgd dat veel niet-joden, heidenen, bekend geworden waren met het verhaal van Jezus. Dat leverde natuurlijk discussie op. Waren zij wel welkom? Joden missioneren niet. Je kunt eigenlijk geen Jood worden, je bent het van geboorte, van moeder op kind. Dus wat nu te doen met die sekte van Jezusvolgers waar steeds meer niet-Joden interesse in hebben?

Barnabus haalt Paulus op en zij bleven daarna nog een jaar in Antiochië om die nieuwe christengemeenschap te erkennen en steunen. Het verhaal dat we lezen is dus een soort samenvatting van een jaar aanwezigheid.

Eerst is er nog een vriendelijke ontvangst in de synagoge en de uitnodiging om te spreken. Maar dan wast Paulus de notabelen de oren: "Jezus is de Messias waar de Joodse gemeenschap op wacht – maar de joodse leiders erkennen dat niet. Nu richten de apostelen van Jezus zich tot de heidenen." Als ze dat horen zijn de joodse leiders niet amused. Zij wensen geen heidenen, geen onbesnedenen, in de synagoge. Ze zetten de vooraanstaande burgers en de vrome vrouwen op (blijkbaar een invloedrijke groep, anders zouden ze niet genoemd worden), en joegen de beiden mannen weg. Maar de achterblijvende leerlingen, de niet-joden dus, waren vervuld van vreugde en van de Heilige Geest.

Revolutionair nieuws

Dit is het begin van de christengemeenschap, de losmaking van het jodendom. Immers – dat was wat Paulus en Barnabas vertelden: de heidenen zijn welkom – de woorden van bevrijding zijn niet alleen voor Joden, maar voor alle volkeren in de wereld.

Later zal Paulus schrijven: “Er is geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije, geen man en vrouw, want jullie zijn één in Christus Jezus”. Prachtig nieuws natuurlijk en nog steeds klinkt dat revolutionair.

Waar het om gaat is dat de Jezusbeweging geen joodse sekte meer is – Jezus’ woorden en daden van bevrijding zijn voor iedereen bedoeld. Je hoeft niet van een joodse moeder af te stammen, je hoeft niet besneden te zijn. Er is geen uitverkoren volk, iederéén is uitverkoren deze God van bevrijding te volgen.

Jezus zegt dat hij geen jota toevoegt aan de teksten die zijn overgeleverd. Wat hij brengt is vernieuwing in de <vet>geloofspraktijk</vet>. Schijnheiligheid en regeltjesgedrag verwerpt hij. Het gaat niet om de letter van de wet maar om de geest van de wet – en die is er voor iedereen. Ieder mens is bevrijd, ieder mens is vrij, ieder mens kan leven volgens het vuur van het geloof, kan het leven delen, kan zorgen voor elkaar. Iedereen kan alles onderzoeken en het goede behouden. Onze God is geen God van wat mag of moet, geen God van geweld, geen God van afdwingen, van heilig gelijk hebben, maar een God van Bevrijding, van barmhartigheid, van Liefde – samen!

Essentieel punt van ons geloof

Psalm 116 illustreert mooi waar het om gaat. Der psalmist toont zo’n vurige vreugde van het geloof, juist ook als er ellende is.

“De Onnoembare luistert naar mij! De Liefdevolle heeft me bevrijd van angst en pijn. Ik bleef vertrouwen ook al zei ik: ik ben diep ongelukkig.”

Dát dus, de vreugde van het geloof, de vrijheid en de openheid is voor iedereen toegankelijk. Dat is een vreugde zonder doel, zonder resultaat. Er is de vreugde van het geloof, het einde van de angst en de pijn, er is vertrouwen, ook al is er ellende.

Dít is een essentieel punt van ons geloof. Vreugdevol gaan wij voort met waar we in geloven, ook als het geen resultaat lijkt te hebben. Er is angst voor oorlog, pijn om wat anderen wordt aangedaan, ja – maar naast de pijn is er vertrouwen – dat wil zeggen we gaan niet mee in de oorlogspraat maar blijven liefde delen.

De taal van “zij en wij”

Iedere oorlog heeft dezelfde taal: “Zij vielen ons aan, wij moeten ons verdedigen. Dús is het gerechtvaardigd dat wij hen aanvallen en vermoorden.”

Dat is de taal van “zij en wij”, van angst en daarom in de aanval gaan. Het is een angstkramp zonder vertrouwen, het is gedrag van een mensen met een trauma, van een getraumatiseerd volk – dat weer andere mensen, een ander volk traumatiseert. Er zit geen vrijheid in, geen vertrouwen.

Wat als we de mensen niet als vijand benaderen – wat als we het beest in de bek kijken – het getraumatiseerde gedrag van een groep fanatiekelingen, en er eerst maar eens stil mee zijn – ons verbonden voelen met hun leed, met ons eigen leed, met het leed van de geschiedenis, álle leed van de geschiedenis.

Wat als we niet meteen onze wapenen grijpen, ons protest, maar ruimte scheppen.

De grote verzoenende geesten van de wereld: Ghandi, Mandela, de Dalai Lama en de onnoembare vele vrouwen en mannen in de oorlogen die dezelfde verzoenende geest hadden: zij laten zien dat het kan. Het kán – om naar de ellende toe te gaan, te luisteren, erbij te zijn, en bevrijding en verzoening te bewerkstelligen.

Eén met vervolgd en vervolgers...

Wij zijn één met de Palestijnen, wij zijn één met de Joden, wij zijn één met allen die vervolgd worden, één met de vervolgers, en met allen die lijden. Er zijn geen Grieken of Joden, geen christenen of moslims, er zijn geen mannen en vrouwen, geen onderdrukkers en onderdrukten. We staan niet tegenover elkaar.

De vreugde is de ontdekking dat er geen “wij en zij” zijn. Iedereen is onze broeder of zuster, ons kind, onze ouder, onze vriend – onafhankelijk hoe mensen zich gedragen.

Stille Rebelle is het vermogen om buiten het partijtrekken te stappen en de bereidheid om te kijken vanuit een “integraal wij”, om je te openen voor al die pijn en dat niet-weten, al die wanhoop en angst, om daar naar te luisteren, het te omvatten.

Er is geen houvast in wie de slechterikken zijn en wie de goeden, er kan niemand bestreden worden, er kan niemand tot held worden gemaakt. Er is slechts het pad van vrede dat we kunnen lopen.

En als we zitten in meditatie in het Vondelpark, komen we dat allemaal tegen, al die onrust, dat ongeduld, de woede, de irritatie, de haast en de dringende wens om dingen op te lossen – nu!

Vrede is de weg

We weten dat vrede mogelijk is, dat wereldvrede mogelijk is. Maar kennis is herrie tot het in onze spieren en botten zit. We zitten ermee en openen ons voor al die andere mensen die datzelfde meemaken en nog veel erger, in allerlei vreselijke omstandigheden. We laten ons doordringen zonder in haat en cynisme te zakken.

Betekent dat, dat je Gods water over Gods akker moet laten lopen? Nee, blij benoemen wat je ziet en ervaart, blij onrecht aanklaarten, blij opkomen voor een oplossing, maar weiger de wereld te verdelen in goed en kwaad, weiger mensen te zien als onmens – wat ze ook uitvreten, weiger zelf haatdragend en onverdraagzaam te worden.

Dat is het pad van vrede dat we kunnen gaan, of er nu oorlog is of niet, of we resultaat boeken of niet, vrede is de weg!

Moge het zo zijn.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
God is voor mij Liefde, beginsel van alle dingen.
Ik geloof dat Liefde in mij is,
en dat ik ben in Liefde.

Ik geloof dat het ware welzijn van de mens
bestaat in het volbrengen van Liefdes wil.

Ik geloof dat het vervullen van Liefdes wil
ten goede komt aan mij en alle mensen.

Ik geloof dat Liefde wil
dat alle mensen van hun naasten houden
en zo met anderen omgaan
als zij ook zelf behandeld zouden willen worden.

Ik geloof dat de reden waarom wij leven
eenvoudigweg is, dat wij groeien in liefde.
Ik geloof dat deze groei in liefde
de grootste kracht is
om het Rijk van Liefde te vestigen op aarde.

Dan zal er een nieuwe ordening zijn
waarin menselijkheid, waarachtigheid en
solidariteit zullen heersen.
Amen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze
gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door
middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving.
Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal
doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code hiernaast te
scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is
ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen.
Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

Hart van de viering – dienst van de tafel

Dit is het hart van de viering. We luisteren naar elkaar, we delen onze vurige gebeden en
we doen dat wat gemeenschappen al eeuwenlang met elkaar doen:

We breken het brood en delen de wijn met elkaar.

We drukken ermee uit dat we een gemeenschap van mensen zijn, die geloven in een
nieuwe wereld, in gerechtigheid en vrede, en dat wij eraan zullen bijdragen.

We delen het leven met elkaar, we delen onze inzichten, ons geld en goed.

We delen onze hoop.

Uitreiken van de Vredesduif

En voor brood en wijn delen wil ik eerst een Vredesduif uitreiken.

We doen dat 3x in het jaar, en nu ook in deze vredesweek.

Het is geen Vredesduif voor een groots initiatief, maar voor iemand die wil bijdragen aan
bevrijding en gelijkwaardigheid vanuit haar eigen bestaan en ervaring.

Asumpta Nakabugo, jij ontmoette in asielzoekerscentra mensen die samen hun geloof in een bevrijdende God wilden delen. Velen hebben van alles meegemaakt over hoe oorlog en strijd jullie leven onmogelijk maakten en hoe geweld je wegdreef van je thuis. Mensen nemen hun angsten en verlangens mee. Jullie zochten elkaar op je in je gemeenschappelijk geloof en in je openheid voor de wereld in Nederland.

Door jouw volharding komt The Kingdom of Prayer Palace maandelijks bijeen – nu nog in de Oranjekerk, maar al weer zoekend naar een nieuw onderkomen om écht jezelf te kunnen uiten en te vieren zoals jullie willen, voluit in je geloof in God.

Geen wij en zij, geen Nederlanders en Buitenlanders, geen hetero's en homo's: wij zijn één in God – dat is wat jullie belijden. En je wilt bijdragen aan een vredevolle maatschappij. Daar begon je al mee in het kamp, zoals je het asielzoekerscentrum zelf noemt. Je vertelde me eens dat jullie geld hadden ingezameld bij alle asielzoekers om iedereen in het verzorgingshuis van die plaats een bloemetje te kunnen geven.

Ik wil je graag de Vredesduif geven als steun en waardering voor je pogingen om te komen tot een kerk vol vertrouwen in het leven en verbinding met elkaar.

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Voorbeden

Laten we bidden voor onszelf: dat we verbinding blijven zoeken, ook met die situaties die we moeilijk aan kunnen, met mensen die we moeilijk te verdragen vinden.

- Om verbinding en begrip en uithoudingsvermogen.
Laten we met ons hart zijn bij de inwoners van Oekraïne, bij de inwoners van de Palestijnse gebieden, bij allen die in oorlogsgebieden leven. Aanvallen en bombardementen doen hun geliefden verliezen en maken hen dakloos.
- Laat ons hart warm genoeg zijn om die gruwel te kunnen aanschouwen zonder ons af te wenden in cynisme.

Laten we bidden voor hen die werken aan vrede, bij welk conflict dan ook.

- Voor moed, mededogen en wijsheid.

Laten we bidden voor al degenen die - als gevolg van oorlog- een dierbare verloren.

- Om kracht om het verlies te dragen, dat zij bitterheid en cynisme overwinnen kunnen.

Laten we bidden voor de vluchtelingen die hier aankloppen.

- Dat ze een warm hart en een luisterend oor zullen treffen en gastvrije opvang.

Tafellied: Voorbede

H. Oosterhuis / A. Oomen

S: Alle denkbare en ondenkbare levende zielen
bevelen wij u aan.

K: Gij hebt u toch beschikbaar gesteld,
wij mochten u roepen, hebt Gij gezegd,
"Ik zal er zijn" was uw naam.

Verstaat Gij ons nu wij u roepen,
ziet Gij door onze gezichten heen

tot in onze duistere verdeelde ziel?
Wij zijn de mens die Gij gemaakt hebt.

S: Gij die gezegd hebt: troost mijn volk ~

K: voor hen die eenzaam tegen de grond gaan,
voor hen die niets meer hebben dan ongeluk,
is er geen troost, geen woord dat reddt.
Zijt Gij de vriend die hen omhoog haalt?

Hoor allen die om vrede roepen
als om een onbestaanbaar geluk.
Hoor het bloed dat roept uit de aarde
dat het vergeefs is vergoten.
Hoor hen die sprakeloos zijn, monddood,
gemarteld, waar ter wereld niet.

En de doden, vergaan in de aarde,
verstrooid op de wind, voorgoed onvindbaar,
en allen die weg zijn gegaan zonder groet.

S: Wat heeft met hen gedaan
hij die nooit varen laat het werk van zijn handen?

K: Gij die in den beginne hebt geroepen:
licht, en de duisternis vluchtte,
dag, en de nacht kromp ineen,
mensen, en uit het onbestaanbare werden wij mensen.

Gij die zin gegeven hebt aan ons bestaan,
Gij die ons hart verwarmd hebt,

S: grondvest opnieuw dit huis vol mensen, deze aarde.
Tot vrede strekke ons uw naam:
Ik zal er zijn.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

We zijn er voor elkaar, hier en nu en al zo lang, we openen ons hart.

We breken het brood en delen de wijn.

Het is ons leven, onze inzichten en betrokkenheid die we delen met elkaar. We zijn er voor elkaar, we leven het visioen van gerechtigheid en vrede, en we geven het beste van onszelf voor een wereld zonder lijden –

je bent welkom om brood en wijn te delen,

Komt dan naar voren want alles is er in overvloed om te delen.

Actie en informatie

- Volgende week zondag gaat Bert van der Meer voor en morgen-avond is er weer een liturgievergadering op zoom. De vieringen van 22 september met Bert van der Meer, van

29 september met Henk Kemper en de viering van 6 oktober met Noud-Lodewijk van Poppel worden dan voorbereid. De avond begint om 20.00 uur en duurt tot 21.15 uur. Doe mee het zijn altijd weer inspirerende gesprekken. De [zoomlink](#) voor deze avond heb je van de week al ontvangen bij de uitnodiging van de viering van deze week.

- Het nieuwe seizoen is begonnen en ook dit seizoen zijn we op zoek naar helpende handjes, voor het klaar zetten van de stoelen, het dekken van de tafel etc.. In de koffiehoeke ligt een intekenlijst. Vele handen maken licht werk.
- Dan wat de Vredesweek betreft:
Achter in de kerk is informatie van Pax te vinden, die de vredesweek organiseert in Nederland. Pax heette vroeger Pax Christi en zet zich al decennia lang in voor vrede. Dankzij jarenlange campagne voeren werd het VN verdrag voor afschaffing van kernwapens aangenomen, ze ondersteunen Peace Engineers in oorlogsgebieden, vredesdialogen in oorlogslanden als Centraal Afrikaanse Republiek en ageren tegen de wapenlobby.
Graag beveel ik hun informatiemateriaal aan, er zijn een paar posters en speciale tijdschriften, waarin ook de activiteiten deze week worden genoemd en hun bankrekeningnummer voor jullie donaties. Ik heb al gedoneerd.
- In het kader van de Vredesweek is er a.s. dinsdagavond 17 september een Vredesdialoog in de Muiderkerk, van 19:00 tot 22:00. Linnaeusstraat 37, Amsterdam. In de Vredesdialoog laten we ons inspireren door twee sprekers die gerechtigheid en vrede zoeken zonder de valkuil van spiralen van geweld – en misschien kunnen we de publieke opinie beïnvloeden. Het zijn Martijntje Smits, techniekfilosoof en ingenieur, actief bezig met Vredesvraagstukken, o.a. rond Rusland-Oekraïne en Aissa Zanzan, bestuurskundige en Islamkenner, actief betrokken bij maatschappelijke vraagstukken zoals polarisering, islamofobie en het conflict Israël-Gaza. Aanmelden via info@dialoginactie.nl
- Vorige week gestart en vanaf nu iedere 2e zondag van de maand: Stille Rebelle, 12 uur Vondelpark bij beeld Vondel. Met wie er aanwezig zijn zitten we een half uur in stilte bij elkaar, mediteren voor vrede en vertellen omstanders waar we mee bezig zijn. Ook in Breda, Arnhem en Nijmegen en binnenkort in Tilburg en Zutphen wordt op dezelfde dag en tijd Stille Rebelle gehouden. Het wordt georganiseerd door een plaatselijke zengroep in het kader van de Zenpeacemakers. Info bij mij, Diana Vernooij.
- Op www.vredessite.nl kun je gratis Peace Now posters downloaden om op te hangen in de stad en voor je raam. Overal in Nederland duiken ze op, en steeds meer ook in het buitenland, tot in Oekraïne aan toe: de Peace Now posters met een duif in zwart-wit. “We proberen met een zwart wit beeld een beetje nuance te brengen in de polarisatie. We geloven dat een sterk beeld mensen positief kan verbinden.”

Tot zover deze viering, we zijn aan het slotlied toegekomen.

Laten we dan nu allen zingen vanuit de volheid van ons hart:

ik zal niet rusten, geen ogenblik, tot ik gevonden heb:

de plaats waar recht wordt gedaan aan de verworpenen der aarde.

Lied: Gij die het sprakeloze bidden hoort

H.Oosterhuis / A.Oomen

Gij die het sprakeloze bidden hoort
achter de woorden die wij tot U roepen.
Gij die de mensen ziet zoals geen mens.

Gij die uw woord in ons hebt neergelegd
in den beginne als een bron van weten.
Gij die ons hebt geschapen naar U toe.

Wek onze kracht,
vuur onze hartstocht aan,
heradem ons dat wij in U volharden.
Doe lichten over ons uw lieve naam.

Actie en informatie

Slotlied: Naar psalm 132

H. Oosterhuis / A. Oomen

Ik zal in mijn huis niet wonen
ik zal op mijn bed niet slapen
ik zal mijn ogen niet dichtdoen
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
voordat ik heb gevonden:

een plek waar Hij wonen kan
een plaats om te rusten voor Hem
die God is, de enige ware.

Ik zal in mijn huis niet wonen
ik zal mijn ogen niet dichtdoen
ik zal niet rusten, geen ogenblik,
ik mag versmachten van dorst
tot ik gevonden heb:

een plek waar de doden leven
de plaats waar recht wordt gedaan
aan de verworpenen der aarde.

Slotgebed

“Vrede is niet de afwezigheid van oorlog. Vrede is een deugd, het is het vermogen om goede daden te verrichten, te vertrouwen en rechtvaardig te zijn” – zei de Nederlandse filosoof Spinoza. Laten we die aansporing om vrede zelf te belichamen met ons meenemen deze week en alle verdere dagen in ons leven.

Zodat de Liefdevolle onze dagen zal vervullen en en ons verbindt met alle levende wezens, waar dan ook ter wereld.

Zegenbede

Ga nu allen heen in vrede
met woorden van een ver verleden

gezegend gij met Abraham, Sara, Hagar, Ismaël en Isaak.

Moge de Levende ons zegenen en behoeden.

Moge zijn aangezicht ons verlichten
en ZHIJ ons genadig zijn.

Dat ZHIJ met ons is en wij in vrede leven.

Een hele fijne zondag en een mooie vredesweek gewenst.

Na de viering ben je van harte welkom voor een kopje koffie of thee en een goed gesprek!

De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan De Nieuwe Bijbelvertaling

© Nederlands Bijbelgenootschap 2004.

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
22 september	Bert van der Meer	In de Duif en via Zoom
29 september	Henk Kemper	In Amstelkerk en via Zoom
6 oktober	Noud-Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom
13 oktober	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
20 oktober	Hans Ernens	In de Duif en via zoom
27 oktober	Bert van der Meer	In de Duif en via zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.

Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.

Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C, Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk. De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig (jong) ziek gezinslid. Dit doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.

Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>

Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.

IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net